

Precizări la o contestație

Deciziile de publicare a suspiciunilor de plagiat care se referă la lucrările:

POP Ioan-Aurel, BOLOVAN, Ioan. *Istoria Transilvaniei*. Cluj-Napoca : Eikon : Academia Română. Centrul de Studii Transilvane. 2013, scriere inclusă sub indicii 421 și 424 în Indexul Operelor Plagiate¹:

BOLOVAN, Ioan și BOLOVAN, Sorina Paula. *Ispititoarea Transilvaniei: multiperspectivitate și adevăr în istoria unei provincii*. Cluj-Napoca : Școala Ardeleană. 2017, scriere inclusă sub indicii 394 și 402 în Indexul Operelor Plagiate,

BOLOVAN, Ioan. *Primul Război Mondial și realitățile demografice din Transilvania: familie, moralitate și raporturi de gen*. Prefață: Prof.univ.dr.Liviu Maior. Cluj-Napoca : Școala Ardeleană. 2015.scriere inclusă sub indicii 393 în Indexul Operelor Plagiate,

au fost atacate la Judecătoria Cluj-Napoca de către autorul/coautorul Ioan Bolovan.

Instanța Judecătorei Cluj-Napoca a admis în parte acțiunea civilă 15111/216/2018 și a obligat Asociația la plata sumei de 7,740 lei din care 2,500 lei cu titlul de daune morale și 5,240 lei cu titlul de cheltuieli de judecată și la publicarea deciziei pe site-ul www.plagiate.ro.

Asociația GRAUR a atacat decizia menționată la Tribunalul CEDO.

Cu privire la deciziile de publicare de mai sus, în contextul deciziei instanței, menționăm că:

- a) Recunoaștem că autorul menționat, Ioan Bolovan, a contestat veridicitatea faptelor de plagiat sub indicii 393, 394, 402, 421, 424 din Indexul Operelor Plagiate publicat la adresa www.plagiate.ro.
- b) Recunoaștem că semnalarea plagiatelor menționate s-a realizat prin lectura articolelor „Rectorul UBB Cluj, Ioan-Aurel Pop, l-a plagiat pe prorectorul Ioan Bolovan” din 5 martie 2018 și „Plagiat și autoplagiat la Ioan Bolovan, prorector UBB Cluj. Vătămat: Ioan-Aurel Pop, rectorul UBB” din 24 noiembrie 2017 ale lui Hans Hedrich pe blogul www.neuerweg.ro.
- c) Declarăm și ne menținem cu fermitate poziția că deciziile cu privire la plagiatele publicate sub indicii 393, 394, 402, 421, 424, prin cercetarea sistematică și amănunțită, reprezintă cu strictețe poziția noastră.
- d) **Declarăm** și ne menținem cu fermitate poziția **că deciziile cu privire la plagiatele publicate** sub indicii 393, 394, 402, 421, 424 **confirmă pe deplin concluziile articolelor** „Rectorul UBB Cluj, Ioan-Aurel Pop, l-a plagiat pe prorectorul Ioan Bolovan” din 5 martie 2018 și „Plagiat și autoplagiat la Ioan Bolovan, prorector UBB Cluj. Vătămat: Ioan-Aurel Pop, rectorul UBB” din 24 noiembrie 2017 ale lui Hans Hedrich pe blogul www.neuerweg.ro.
- e) Din punctul de vedere al legii și al doctrinei, situațiile publicate sub indicii 393, 394, 402, 421, 424, în Indexul Operelor Plagiate reprezintă niște mostre tipice de amestecuri de fapte de plagiat și autoplagiat practicate pentru creșterea fără temei a meritului științific a autorilor lor.

Echipa Indexului Operelor Plagiate

¹ Adresa Indexului Operelor Plagiate unde se face publicarea este <http://www.plagiate.ro/Comune/inspect.crono.htm>.

ROMANIA

JUDECĂTORIA CLUJ - NAPOCA

Cluj-Napoca, str. Calea Dorobanților nr. 2, cod postal 400117

Tel.: 0264 – 431.057 / fax: 0264 – 431.013

Operator Date cu Caracter Personal 3185

Dosar nr. 15211/211/2018

Sectia civila

SENTINTA CIVILĂ NR. 5635/2019

Ședința publică din data de 15.07.2019

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE : ECATERINA ELENA PÎRVU

GREFIER : AURA MURESAN

Pe rol fiind pronunțarea hotărârii în dosarul civil nr. 15211/211/2018, *având ca obiect acțiune în constatare*, formulată de către reclamant **BOLOVAN IOAN**, în contradictoriu cu pârâtii **ASOCIAȚIA NEUR WEG, HANS HEDRICH, ASOCIAȚIA GRAUR – Grupul pentru Reforma Alternativa Univesita si ISOC DORIN**.

Se constată ca dezbaterile pe fond a avut loc în ședința publică din 26.06.2019, conform încheierii de ședință din aceea zi, încheiere ce face parte integrantă din prezenta hotărâre.

JUDECĂTORIA

Deliberând asupra cauzei civile de față, constată următoarele:

Prin **cererea de chemare în judecată** înregistrată pe rolul Judecătoriei Cluj-Napoca la data de 11.07.2018, sub nr. de dosar 15211/211/2018, reclamantul **BOLOVAN IOAN** a solicitat instanței, în contradictoriu cu pârâtii **ASOCIAȚIA NEUR WEG** și **HANS HEDRICH**, ca prin hotărârea pe care o va pronunța să constate caracterul ilicit al faptei autorului articolelor prin care reclamantul este acuzat de plagiat/autoplăgiat, precum și constatarea caracterului ilicit al faptei asociației **NEUR WEG**, care administrează publicația online pe care au fost publicate aceste articole, obligarea pârâților la scoaterea de pe site-ul www.neurweg.ro a articolelor calomniatoare, obligarea pârâților la publicarea deciziei definitive de admitere a prezentei acțiuni pe site-ul www.neurweg.ro, împreună cu dezmințirea articolelor, obligarea pârâților, în solidar, la plata sumei de 100.000 de lei, cu titlu de daune morale pentru calomnie, cu cheltuieli de judecată în caz de opunere.

În motivarea cererii (f. 2-8), reclamantul a arătat, în esență că, pârâtul **Hans Hedrich** i-a adus acuzații calomniatoare prin publicarea articolelor pe site-ul www.neurweg.ro, aducându-i mari prejudicii de imagine precum și atingere activității profesionale dar și publicistice. De asemenea, reclamantul a arătat că aceste articole au fost redactate în lipsa unei verificări a textelor respective, a unei decizii a vreunei comisii sau entități abilitate de lege în acest sens, care să statueze dacă reclamantul a plagiat sau nu. Totodată, reclamantul a evidențiat faptul că, chiar și după ce și-a exprimat dreptul la replică și după ce a comunicat Decizia Comisiei de Etică a UBB Cluj-Napoca, pârâtii au refuzat scoaterea articolelor defăimătoare de pe site. Publicarea articolelor pe site au condus la notarea reclamantului în Indexul Operelor Plagiate, aspect care i-a creat mai multe prejudicii. Astfel, reclamantul a susținut, că prin comportamentul lor, pârâtii au încălcat dispozițiile Decretului nr. 31/1954, ale Codului civil, art. 8 CEDO, precum și Codul Deontologic al Ziaristului, fiind îndeplinite condițiile răspunderii civile delictuale.

În drept, reclamantul și-a întemeiat cererea pe dispozițiile art. 194 și urm. C.pr.civ., art. 255-257, art. 1373 și urm., art. 1349 C.civ., art. 7 O.U.G. nr. 80/2013, art. 72 alin. 1 și 2, art. 73 și urm. C.civ., art. 10 alin. 2 CEDO, art. 30 și urm. C.R., art. 5, 9, 10 din Codul Deontologic al ziaristului, art. 54 Decretul nr. 31/1954.

În dovedirea cererii de chemare în judecată s-a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri.

La cererea de chemare în judecată au fost anexate următoarele înscrisuri: articole de presă la care reclamantul a făcut referire (f. 9-13), conversații purtate prin e-mail între reclamant și pârâtul de rând 2 (f. 15-18, 29-33), lista membrilor Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare (f. 34).

Cererea a fost legal timbrată cu suma de 160 lei (f. 3-42).

La data de 23.10.2018, pârâtii au depus **întâmpinare** (f. 52-72), prin care au solicitat respingerea acțiunii formulată de reclamant, față de Asociația Neuer Weg, în principal ca fiind formulată împotriva unei persoane lipsite de calitate procesuală pasivă sau ca inadmisibilă, iar în subsidiar ca neîntemeiată, iar față de pârâtul Hans Hedrich ca neîntemeiată, cu cheltuieli de judecată.

În susținerea excepției lipsei calității procesuale pasive a Asociației Neuer Weg, pârâtii au arătat că Asociația nu este deținătoarea site-ului www.neuerweg.ro, nu administrează acest site și nu a publicat pe această pagină web articolele la care reclamantul face referire. Mai mult decât atât, articolele indicate de către reclamant au fost elaborate, redactate și publicate sub nume personal de către dl. Hans Hedrich, fiind semnate de pârâtul de rând 2 în nume propriu și nu în calitate de vicepreședinte al Asociației Neuer Weg, motiv pentru care nu există identitate între pârâtul de rând 1 și cel despre care se pretinde că este obligat în raportul juridic dedus judecătii. Pe fondul cauzei, pârâtii au arătat că acțiunea este neîntemeiată, arătând că fapta săvârșită nu este ilicită și nu justifică atragerea răspunderii civile delictuale. De asemenea, pârâtii au susținut că articolele publicate au o bază factuală mai mult decât suficientă, au contribuit la o dezbatere de interes general, iar subiectul acestor articole este o persoană publică. De asemenea, concluzia autorului articolelor privind plagiatul, astfel cum a fost formulată, nu poate fi considerată un enunț care exprimă adevărul absolut. Dat fiind faptul că plagiatul a fost descoperit în cărți publicate, nu a fost necesară utilizarea unui soft în acest sens și pârâtii au susținut că nu este necesară o specializare într-un anumit domeniu pentru ca cineva să se poată pronunța în mod calificat pe problema plagiatului și autoplagiului, dar, cu toate acestea, pârâtul de rând 2 are calificarea necesară pentru a se pronunța în cunoștință de cauză. Cu privire la îndepărtarea articolelor de pe site, pârâtii au arătat că nu există vreun motiv pentru a recurge la un astfel de gest, neexistând nici o obligație legală în acest sens. Privitor la Raportul Comisiei de Etică a UBB Cluj-Napoca, pârâtii au arătat că acesta nu este întocmit cu respectarea dispozițiilor legale. Raportat la condițiile răspunderii civile delictuale, pârâtii au arătat că acestea nu sunt îndeplinite, în prezenta speță prevalând dreptul la liberă exprimare.

În drept, pârâtii au invocat dispozițiile indicate în cuprinsul **întâmpinării**.

În dovedire, s-a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri și emiterea unei adrese către UBB prin care să se solicite depunerea dosarului în care s-a adoptat Raportul Comisiei de Etică a UBB privitor la seizarea nr. 185/08.01.2018.

La **întâmpinare** au fost anexate: articolele contestate (f. 73-76), planșă foto cu lucrările despre care s-a susținut că ar fi plagiate (f. 77-104), facturi (f. 105-106), Raportul Comisiei de Etică a UBB (f. 107).

La data de 05.03.2019, reclamantul a formulat **Răspuns la întâmpinare** (f. 122-125) prin care a solicitat respingerea ca neîntemeiată a excepției lipsei calității procesuale pasive a Asociației Neuer Weg și respingerea apărărilor formulată de către pârâți.

În motivare, reclamantul a arătat că excepția lipsei calității procesuale pasive a Asociației este neîntemeiată prin raportare la faptul că pârâtul de rândul 2 este vicepreședintele acestei asociații și această pagină web poartă denumirea pârâtei de rând 1. Raportat la fondul cauzei, reclamantul a arătat că articolul *Plagiat și autoplagiat la Ioan*

Bolovan, prorectorul UBB Cluj. Vătămat: Ioan Aurel Pop, rectorul UBB a fost publicat chiar înainte de participarea reclamantului la o lansare de carte a numitului Dan Tănăsă, iar articolul este o reacție a pârâtului de rând 2 ca rezultat al stării conflictuale dintre pârâtul de rând 2 și numitul Dan Tănăsă. În susținerea împrejurării că articolele publicate reprezintă un atac la adresa reclamantului, acesta învederează că rectorul UBB, dl. Ioan Aurel Pop, a infirmat public zvonurile conform cărora reclamantul l-ar fi plagiat, aspect neurmat nici de această dată de o retractare a celor susținute din partea pârâților. Mai mult decât atât reclamantul a arătat că nu poate fi vorba de plagiere în lucrările lui, că nu a alterat competiția echitabilă dintre cadrele didactice la concursul pentru ocuparea postului de conferențiar universitar sau profesor universitar, astfel cum au susținut pârâții, reclamantul fiind singur pe post. S-a mai subliniat de către reclamant că pârâții refuză în continuare să țină cont de Raportul Comisiei de Etică a Universității UBB.

În drept, a invocat: art. 194 și urm. C.pr.civ., art. 252-257, art. 1349, 72 alin. 1 și 2, art. 73, 1373 și urm., art. 58 și art. 15 C.civ., art. 7 OUG 80/2013, art. 8, 10 alin. 2 CEDO, art. 30 și urm. C.R., art. 5, 9 și 10 din Codul Deontologic al ziaristului.

În dovedire, a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri, sens în care a anexat cererii: articole de presă (f. 126-132, 138-142), decizii de indexare a faptei de plagiat (f. 151-156).

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Judecătoriei Cluj-Napoca la data de 11.07.2018, sub nr. de dosar 15216/211/2018, reclamantul BOLOVAN IOAN a solicitat instanței, în contradictoriu cu pârâții ASOCIAȚIA GRAUR-GRUPUL PENTRU REFORMĂ ȘI ALTERNATIVĂ UNIVERSITARĂ și DORIN ISOC, ca prin hotărârea pe care o va pronunța să constate caracterul ilicit a faptei pârâtului Dorin Isoc de a include în Indexul Operelor Plagiate din România a lucrărilor reclamantului, precum și constatarea caracterului ilicit a faptei Asociației Graur, care administrează publicația online pe care au fost menționate lucrările reclamantului cu titlu de lucrări plagate, obligarea pârâților la scoaterea de pe site-ul www.plagiate.ro a lucrărilor reclamantului, obligarea pârâților la publicarea deciziei definitive de admitere a prezentei acțiuni pe site-ul www.plagiate.ro, împreună cu dezmințirea celor arătate, obligarea pârâților, în solidar, la plata sumei de 100.000 de lei, cu titlu de daune morale pentru calomnie și insultă, cu cheltuieli de judecată în caz de opunere.

În motivarea cererii (f. 2-8), reclamantul a arătat, în esență că pârâții, fără să verifice veridicitatea celor menționate în articolele calomniatoare și fără a cere exprimarea unei opinii din partea reclamantului, au publicat pe site-ul www.plagiate.ro operele la care se face referire în articolele prin care acesta este acuzat de plagiat și autoplagiat. Uleterior efectuării demersurilor în vederea constatării că cele cuprinse în articolele de presă calomniatoare sunt false, reclamantul a trimis un email pârâtului de rând 2 la care a anexat dreptul la replică al reclamantului, intervenția dl. Ioan Aurel Pop și notificarea adresată lui Hans Hedrich. Reclamantul a contestat modalitatea de introducere a lucrărilor în Indexul Operelor Plagiate, arătând că acestea sunt introduse mult prea ușor, fără a fi verificate în prealabil. S-a mai arătat că deși a fost comunicat Raportul Comisiei de Etică a UBB Cluj, prin care s-a statuat că lucrările reclamantului nu sunt plagiate/autoplagiate, pârâții au refuzat scoaterea acestor lucrări din Index. Astfel, reclamantul a arătat că prin indexarea operelor și nominalizarea sa, în calitate de autor, su fost încălcate dispozițiile art. 54 din Decretul nr. 31/1954, art. 8 CEDO, Codul Deontologic la ziaristului și a Codului civil, producându-i prejudicii de ordine morală prin calomnierea lui. De asemenea, reclamantul a arătat că sunt îndeplinite condițiile răspunderii civile delictuale. Având în vedere că prin demersurile efectuate de către pârâți reclamantul consideră că i-a fost adusă atingere reputației și onoarei a înțeles să formuleze prezenta cerere.

În drept, au fost invocate dispozițiile: art. 194 și urm. C.pr.civ., art. 255-257, art. 1373 și urm., art. 1349 C.civ., art. 7 O.U.G. nr. 80/2013, art. 72 alin. 1 și 2, art. 73 și urm. C.civ., art. 10 alin. 2 CEDO, art. 30 și urm. C.R., art. 5, 9, 10 din Codul Deontologic al ziaristului, art. 54 Decretul nr. 31/1954.

În dovedirea cererii de chemare în judecată s-a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri.

La cererea de chemare în judecată au fost anexate următoarele înscrisuri: articole de presă la care reclamantul a făcut referire (f. 9-10), Indexul suspiciunilor de plagiat din România (f. 11-15), Dreptul la replică al reclamantului (f. 16-18), Raportul Comisiei de Etică a UBB (f. 19) conversații purtate prin e-mail între reclamant și numitul Hans Hedrich (f. 20-25), convorbirile purtate prin email cu pârâtul de rând 2 (f. 26-33).

Cererea a fost legal timbrată cu suma de 240 lei (f. 3-39).

La data de 16.10.2018, pârâtul Dorin Isoc a depus **întâmpinare** (f. 48-54), prin care a solicitat respingerea ca neîntemeiată a acțiunii formulată de reclamant, cu cheltuieli de judecată.

În susținerea întâmpinării a arătat că introducerea în Index a fost efectuată în urma unei cercetări de veritate realizată de Echipa Indexului Operelor Plagiate, toate demersurile efectuate de pârâți privesc plagiatele identificate și probate în mod sistematic și reproductibil. Mai mult decât atât, s-a arătat că demersurile efectuate duc la asigurarea certificării verității unor informații care circulă în media sau sunt expediate de persoane interesate către Graur. Pârâtul a mai arătat că reclamantul nu a înlăturat în nici un fel probele care au dus la înregistrarea lui în Indexul Operelor Plagiate și că Raportul Comisiei de Etică a UBB Cluj nu le este opozabil fiind un act cu efect pur administrativ, la nivelul universității. Mai mult decât atât, pârâta a subliniat că și-a îndeplinit atribuțiile cu profesionalism și bună-credință, neputând fi vorba de vreo intenție în calomnierea reclamantului.

În drept, pârâtul a invocat dispozițiile Legii nr. 206/2004 și a Legii nr. 8/1996..

În dovedire, s-a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri, a probei testimoniale cu audierea membrilor Comisiei de Etică a UBB Cluj care au emis Decizia referitoare la lucrările reclamantului și interogatoriul reclamantului.

La întâmpinare au fost anexate: lista de lucrări tematice ale pârâtului (f. 82-83), Decizii de indexare a faptelor de plagiat (f. 85-90), lucrarea pârâtului de rând 2 cu titlul Indexul Operelor Plagiate- Intervenție civică de descurajare a plagiatului (f. 91-101).

La data de 16.10.2018, pârâta Asociația Grupul pentru Reformă și Alternativă Universitară a depus **întâmpinare** (f. 58-64), prin care a solicitat respingerea ca neîntemeiată a acțiunii formulată de reclamant, cu cheltuieli de judecată.

În susținerea întâmpinării a arătat că reclamantul nu a adus nici o probă în dovedirea susținerilor potrivit cărora nu a plagiat, simplele afirmații făcute de către acest nefiind suficiente pentru a scoate lucrările scrise de el din Indexul Operelor Plagiate. Demersurile întreprinse de pârâta de rând 1 sunt realizate cu bună-credință, fiind exprimată o opinie profesională.

În drept, pârâtul a invocat dispozițiile Legii nr. 206/2004 și a Legii nr. 8/1996..

În dovedire, s-a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri, a probei testimoniale cu audierea membrilor Comisiei de Etică a UBB Cluj care au emis Decizia referitoare la lucrările reclamantului și interogatoriul reclamantului, la cerere fiind anexate aceleași înscrisuri cu cele depuse de pârâtul Isop Dorin.

La data de 12.02.2019, pârâtul Dorin Isoc a depus un înscris la dosarul cauzei (f. 151) prin care a invocat excepția lipsei calității procesuale pasive a sa, motivat de faptul că a fost chemat în judecată în calitate de președinte al asociației, și nu în nume propriu.

La data de 12.02.2019, reclamantul a formulat **Răspuns la întâmpinarea depusă de pârâtul Dorin Isoc** (f. 154-156) prin care a solicitat respingerea apărărilor formulate de către aceștia.

În motivare, reclamantul a arătat că pârâtul refuză să țină cont de Raportul Comisiei de Etică a UBB, raport ce a concluzionat că reclamantul nu a plagiat/autoplăgiat, comițând astfel un abuz de drept și încălcând dreptul reclamantului la demnitate, onoare, reputație. De asemenea, reclamantul a arătat că Raportul Comisiei de Etică a fost întocmit cu respectarea dispozițiilor legale.

În drept, a invocat: art. 194 și urm. C.pr.civ., art. 252-257, art. 1349, 72 alin. 1 și 2, art. 73, 1373 și urm., art. 58 și art. 15 C.civ., art. 7 OUG 80/2013, art. 8, 10 alin. 2 CEDO, art. 30 și urm. C.R., art. 5, 9 și 10 din Codul Deontologic al ziaristului.

În dovedire, a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri.

Prin încheierea din data de 12.02.2019 (f. 164-165), instanța conchizând că între obiectul și cauza celor două pricini există o strânsă legătură, care justifică judecarea acestora împreună, în temeiul art. 139 alin. 3 C.pr.civ., a dispus conexarea celor două dosare.

La termenul din data de 05.03.2019 (f. 157-159), instanța a unit cu fondul cauzei excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtei Asociația Neuer Weg și excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului Isoc Dorin. La același termen de judecată, în temeiul art. 258 alin. 1 rap. la art. 255 C.pr.civ., a încuviințat pentru părți, proba cu înscrisuri, și suplimentar, pentru reclamant: proba cu interogatoriile pârâților Hans Hedrich și Dorin Isoc, pentru pârâții Asociația Neuer Weg și Hans Hedrich: proba cu efectuarea unei adrese către UBB în vederea comunicării dosarului în care s-a adoptat Raportul Comisiei de Etică. Totodată, instanța a prorogat discuția asupra probei testimoniale cu martori propusă de Asociația Graur și Dorin Isoc, până după administrarea probatoriului încuviințat.

Analizând actele cauzei civile de față, instanța reține următoarele:

În fapt, la data de 24.11.2017, respectiv 05.03.2018, pe site-ul www.neuerweg.ro, au apărut două articole privitoare la reclamant intitulate: *Plagiat și autoplagiat la Ioan Bolovan, prorector UBB Cluj. Vătămat: Ioan-Aurel Pop, rectorul UBB* (f. 10) și *Rectorul UBB Cluj, Ioan-Aurel Pop, l-a plagiat pe prorectorul Ioan Bolovan* (f. 9). În cuprinsul ambelor articole se dezbate problematica plagiatului, urmărindu-se informarea cititorilor cu privire la faptul că două lucrări științifice, avându-l ca autor și coautor pe dl. Ioan Bolovan conțin numeroase fragmente de text preluate din alte lucrări fără ca acestea să fie semnalate ca atare. Pe același site, la data de 24.11.2017, a fost publicat dreptul la replică al reclamantului (f. 11-13), în cuprinsul căruia acesta a motivat de ce nu consideră că lucrările lui sunt plagiate/autoplagiate. Urmare acestor evenimente, reclamantul a sesizat Comisia de Etică a UBB Cluj, care, la data de 18.01.2018, a conchis, printr-un raport, că nu pot fi reținute acuzațiile de plagiat/autoplagiat referitoare la reclamant (f. 19). Ca efect al articolelor publicate pe site-ul www.neuerweg.ro, Asociația Grupul pentru Reformă și Alternativă Universitară, prin Deciziile de indexare a faptei de plagiat (f. 118-123), a hotărât introducerea operelor reclamantului în Indexul Operelor Plagiate (f. 11-15).

Din interogatoriul administrat în ședința publică din data de 28.05.2019 atât pârâtului Hans Hedrich cât și pârâtului Dorin Isoc a reieșit că niciunul dintre cei doi nu a apelat, în vederea stabilirii existenței plagiatului/autoplagiatului, la vreo instituție competentă să efectueze verificările necesare.

În temeiul dispozițiilor art.248 alin. 1 C.pr.civ., instanța va analiza cu prioritate excepțiile invocate, unite cu fondul cauzei, excepții asupra căreia deliberând reține următoarele:

Potrivit dispozițiilor art. 36 C.pr.civ.: *Calitatea procesuală rezultă din identitatea dintre părți și subiectele raportului juridic litigios, astfel cum acesta este dedus judecății.*

I. Cu privire la excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtei Asociația Neuer Weg.

Având în vedere obiectul prezentei acțiuni, respectiv răspundere civilă delictuală, precum și faptul că prin formularea acesteia se urmărește atât îndreptarea eventualei prejudicii aduse imaginii reclamantului precum și obligarea la înlăturarea articolelelor contestate de către reclamant, instanța opinează că Asociația Neuer Weg nu are calitate procesuală pasivă în prezenta cauză. În fundamentarea acestei soluții, instanța reține că articolele contestate au apărut pe site-ul www.neuerweg.ro. Din materialul probator administrat în cauză nu a reieșit că acest site s-ar afla în administrarea Asociației Neuer Weg. Simplul fapt că numele acestei asociații este identic cu cel al site-ului, precum și că acesta apare pe site-ul în discuție nu este de natură să impună concluzia că răspunzătoare pentru eventualele fapte constatate pe site ar fi asociația chemată în judecată. Nici împrejurarea că pârâtul Hans Hedrich este autorul

articolelor contestate și, totodată, președintele Asociației Neuer Weg nu poate conduce la reținerea unei calități procesuale pasive a acestei pârâte.

Mai mult decât atât, astfel cum rezultă din probele depuse de către pârâți la dosarul cauzei, respectiv factura seria RMG nr. 180029372 și factura seria RMG nr. 180241882, eliberate de Romarg SRL (societate care are ca obiect de activitate înregistrarea de domenii și găzduirea paginilor web), pagina web www.neuerweg.ro este deținută de pârâțul Hans Hedrich, neapărând nici o mențiune cu privire la Asociația Neuer Weg.

Raportat la cele arătate, instanța, în temeiul art. 36 corob. cu art. 32 alin. 2 rap. la alin. 1 lit. b) C.pr.civ., va admite excepția lipsei calității procesuale pasive a Asociației Neuer Weg și, pe cale de consecință, va respinge acțiunea formulată împotriva acesteia ca fiind îndreptată împotriva unei persoane lipsite de calitate procesuală pasivă.

II. Cu privire la excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului Isoc Dorin.

Instanța reține că în dosarul nr. 15216/211/2018, conexat la dosarul nr. 15211/211/2018, reclamantul a solicitat constatarea faptei ilicite săvârșită de Asociația Grupul pentru Reformă și Alternativă Universitară, constând în aceea că ar fi introdus, pe baza informațiilor extrase din articolele scrise de pârâțul Hans Hedrich, trei dintre lucrările al căror autor este reclamantul în Indexul Operelor Plagiate. Astfel cum rezultă din actele de la dosarul cauzei, pârâta este proprietara Indexului Operelor Plagiate făcut public pe site-ul www.plagiate.ro.

Cu toate acestea, reclamantul a înțeles să cheme în judecată și pe pârâțul Dorin Isoc, în calitate de președinte al Asociației Grupul pentru Reformă și Alternativă Universitară deși, astfel cum rezultă din probele de la dosarul cauzei, pârâta are personalitate juridică, fiind înscrisă în Registrul Național al Asociațiilor și Fundațiilor sub nr. 2407/A/2004, în acord cu dispozițiile art. 5 alin. 1 din OG 26/2000. În acest sens, se reține că în cazul răspunderii civile, persoana juridică își asumă consecințele actelor sau faptelor sale generatoare de prejudicii, garantând acoperirea acestui prejudiciu cu patrimoniul propriu.

Astfel, în cazul constatării unei eventuale fapte ilicite în ceea ce privește înscrierea cărților reclamantului în Indexul Operelor Plagiate, culpa pentru această faptă s-ar putea reține în sarcina celui care deține, respectiv administrează site-ul www.plagiate.ro și implicit Indexul Operelor Plagiate, așadar, în sarcina pârâtei Asociația Grupul pentru Reformă și Alternativă Universitară. În acest context, reținerea unei calități procesuale pasive, de sine stătătoare, a pârâtului Dorin Isoc în calitate de președinte al asociației ar conduce practic la o dublă sancționare pentru săvârșirea aceleiași fapte, fără ca acesta din urmă să fi contribuit în vreun fel la săvârșirea faptei.

Pentru aceste rațiuni, instanța, în temeiul art. 36 corob. cu art. 32 alin. 2 rap. la alin. 1 lit. b) C.pr.civ., va admite excepția lipsei calității procesuale pasive a Asociației Grupul pentru Reformă și Alternativă Universitară și, pe cale de consecință, va respinge acțiunea formulată împotriva acesteia ca fiind îndreptată împotriva unei persoane lipsite de calitate procesuală pasivă.

Pe fondul cauzei, în drept, instanța reține incidența dispozițiilor art. 1357 alin. 1 C.civ., care prevăd: *Cel care cauzează altuia un prejudiciu printr-o faptă ilicită, săvârșită cu vinovăție, este obligat să îl repare.*, precum și a dispozițiilor alin. 1 și 2 a art. 1349 C.civ., care prevăd: *(1) Orice persoană are îndatorirea să respecte regulile de conduită pe care legea sau obiceiul locului le impune și să nu aducă atingere, prin acțiunile ori inacțiunile sale, drepturilor sau intereselor legitime ale altor persoane. (2) Cel care, având discernământ, încalcă această îndatorire răspunde de toate prejudiciile cauzate, fiind obligat să le repare integral.*

În completarea acestor dispoziții legale cu relevanță directă pentru speță sunt dispozițiile art. 253 alin. 1 lit. c) C.civ., care prevăd: *Persoana fizică ale cărei drepturi nepatrimoniale au fost încălcate ori amenințate poate cere oricând instanței: (...) c) constatarea caracterului ilicit al faptei săvârșite, dacă tulburarea pe care a produs-o subzistă.*

Prin raportare la obiectul prezentei cauze, instanța constată, de asemenea, incidența art. 8 și 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, astfel încât, judecătorului național,

în calitate de prim judecător al normelor Convenției, îi revine obligația de a asigura efectul deplin al aplicării acestor norme. Relativ la faptul că pentru drepturile ce se urmăresc a fi protejate prin formularea acestei acțiuni există pârghii conferite de instituțiile din dreptul național, instanța urmează să facă interpretarea conformă a acestor norme de drept.

În acest sens, se rețin dispozițiile art. 8 par. 1 din Convenție Europeană a Drepturilor Omului, care conturează cadrul legal pentru protecția dreptului la viață privată și care prevăd: *Orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului său și a corespondenței sale.* În același timp, art. 10 par. 1 din același act prevede: *Orice persoană are dreptul la libertate de exprimare.*

Din cuprinsul art. 1357 C.civ. se desprind condițiile necesare a fi constatate pentru atragerea răspunderii civile delictuale, respectiv: existența unei fapte ilicite, a unui prejudiciu, a unui raport de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciul rezultat, precum și a vinovăției făptuitorului.

În vederea stabilirii dacă în speță a fost săvârșită o **faptă ilicită** prin publicarea articolelor referitoare la reclamant, instanței îi revine îndatorirea de a soluționa conflictul aparent dintre cele două drepturi fundamentale prevăzute de Convenție, acordând prioritate dreptului la viață privată prevăzut de art. 8 sau dreptului la liberă exprimare prevăzut de art. 10.

Astfel, în ceea ce privește dreptul la viață privată, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a prevăzut că *"viața privată"* are ca elemente constitutive viața privată personală și viața privată socială. În acest sens, s-a statuat că viața privată cuprinde, printre altele, și reputația persoanei (*cauza Axel Springer AG c. Germaniei*, par. 83; *cauza Petrina c. României*, par. 27-28; *cauza Von Hannover c. Germaniei no. 1*, par. 50-51), iar viața privată socială vizează, printre altele, și activitățile profesionale (*cauza Niemietz c. Germaniei*, pct. 31). În speță, astfel cum rezultă din susținerile părților și din înscrisurile depuse la dosar, respectiv extrasele cuprinzând articolele de presă, instanța reține că este pusă în discuție încălcarea dreptului la viață privată a reclamantului sub aspectul reputației și a activității profesionale, drepturi protejate de art. 8 CEDO.

Pe de altă parte, în ceea ce îi privește pe pârâți și presupusa faptă săvârșită de către aceștia, respectiv publicarea unor articole acuzatoare la adresa reclamantului și introducerea lucrărilor scrise de către acesta în Indexul Operelor Plagiate, instanța reține conform jurisprudenței Curții că libertatea de exprimare este valabilă nu numai pentru *"informațiile"* sau *"ideile"* strânse cu bunăvoință sau considerate drept inofensive sau indifferente, ci și pentru acelea care scandalizează, șochează sau neliniștesc. Cu toate acestea, libertatea de exprimare nu trebuie să depășească anumite limite, fiind vorba în special de apărarea reputației și drepturilor altuia (*cauza Petrina c. României*, par. 38; *cauza Axel Springer AG c. Germaniei*, par. 78-79).

În vederea protejării ambelor valori, este necesară existența unui echilibru just. În acest sens, Curtea a statuat că soluționarea cererii nu poate să varieze, în principiu, fie că speța este analizată din perspectiva art. 8, fie din perspectiva art. 10 CEDO, sens în care aceste drepturi merită *a priori* un respect egal (*cauza Timciuc împotriva României* (dec.), par. 144; *Mosley împotriva Regatului Unit*, pct. 111).

Astfel, pentru a pune în balanță dreptul la liberă exprimare și dreptul la respectarea vieții private, din jurisprudența CEDO (*cauza Von Hannover c. Germaniei no. 2*, par. 108-113 și *cauza Axel Springer AG c. Germaniei*, par. 89-95), decurg următoarele criterii a căror analiză se impune, respectiv contribuția la o dezbatere de interes general, notorietatea persoanei vizate și obiectul reportajului, comportamentul anterior al persoanei în cauză, conținutul, forma și repercusiunile publicării, circumstanțele în care au fost obținute informațiile și veridicitatea lor, respectiv natura și severitatea sancțiunii aplicate.

Referitor la **contribuția articolelor în speță la o dezbatere de interes public**, instanța reține că în cuprinsul acestora este dezbătută modalitatea de îndeplinire a sarcinilor profesionale de către reclamant, fiind pusă sub semnul întrebării probitatea sa ca profesor universitar, prorector al facultății UBB și istoric român. Având în vedere funcția pe care

reclamantul o deține precum și faptul că articolele indicate încunoștiințează publicul larg cu privire la faptul că acesta ar fi plagiat/autoplagiat lucrările denumite „Ispitoarea Transilvaniei”, „Primul Război Mondial și realitățile demografice din Transilvania” și „Istoria Transilvaniei”, instanța consideră că aceste articole sunt de interes public, având o mare importanță atât pentru specialiștii și cititorii cărților din domeniul istoriei cât și pentru cariera și credibilitatea reclamantului ca profesor universitar.

Cu privire la **notorietatea persoanei vizate și al obiectului reportajului** instanța observă că dacă în privința persoanelor private, necunoscute publicului, Curtea oferă o protecție deosebită a dreptului lor la viață privată, acest lucru nu se regăsește în egală măsură în cazul persoanelor publice. Cu toate acestea, nu este mai puțin adevărat că se impune o anumită protecție și în ceea ce privește persoanele publice, Curtea amintind că, *în anumite circumstanțe, o persoană, chiar și cunoscută publicului, se poate prevala de o speranță legitimă privind protejarea și respectarea vieții sale private* (Von Hannover, pct. 51). În speță, subiectul articolelor de presă apărute este o persoană care deține funcția de prorector al unei universități din Cluj-Napoca, profesor universitar, și în egală măsură, istoric român, funcții care îi conferă acestuia statutul de persoană publică. De asemenea, instanța remarcă faptul că informațiile făcute publice prin intermediul articolelor de presă nu privesc viața privată a reclamantului. Acestea fac referire la modalitatea în care acesta reușește să publice un număr ridicat de lucrări și totodată la implicarea și contribuția pe care acesta o are în ceea ce privește cărțile istorice publicate. Cu toate acestea, simpla deținere de către reclamant a statutului de persoană publică nu poate reprezenta justificarea publicării a diferitelor articole acuzatoare în ipoteza în care acestea sunt nefondate.

Privind **comportamentul anterior al persoanei vizate**, instanța reține că, în calitatea sa de istoric, reclamantul a participat la diverse dezbateri și a publicat diferite articole referitoare la domeniul său de activitate. Chiar și în aceste condiții, faptul că reclamantul s-a expus anterior, exprimându-și în mod public ideile sau că a cooperat anterior cu presa nu poate conduce la o privare a acestuia de orice protecție.

Referitor la criteriul privitor la **conținutul, forma și repercusiunile publicării**, se observă că articolele indicate de către reclamant au fost publicate pe un site web, respectiv www.neuerweg.ro., site la care orice persoană interesată are acces. Având în vedere că articolele acuzatoare au fost publicate în mediul online, care în prezent se bucură de o popularitate ridicată, posibilitatea ca numeroși membrii ai societății să citească aceste afirmații este extrem de ridicată. Raportat la forma scrisă a articolelor apărute, se reține că, Curtea critică și mai aspru eventualele încălcări săvârșite în acest fel, datorită faptului că autorul a avut la dispoziție timpul necesar pentru a gândi știrea și conținutul ei, neaflându-ne în situația unui mesaj transmis în mod instantaneu care ar putea apărea eventual ca fiind justificat de un exces de zel. Raportat la stilul utilizat la scrierea articolelor, instanța observă că acesta este unul acuzator, prin care se transmite informația că reclamantul este vinovat de plagiat și autoplagiat. Instanța nu poate nega amploarea acestor publicații, având în vedere acceptabilitatea de a fi preluată de alte publicații, aspect ce s-a și întâmplat în speță. Cu privire la repercusiunile publicării acestor articole, se constată că acestea au dus la notarea lucrărilor reclamantului în Indexul de Opere Plagiate, de unde, după cum a arătat numitul Dorin Isoc, nu mai există posibilitatea de a fi înlăturate. Astfel, chiar dacă în prezenta speță reclamantul nu a suferit prejudicii de ordin profesional, dobândind titlul de „academician” ulterior publicării articolelor, instanța nu neagă faptul că renumele și credibilitatea acestuia ar putea fi prejudiciate în fața specialiștilor și cititorilor din domeniul istoric.

Cu toate acestea, astfel cum rezultă din probele depuse la dosarul cauzei, instanța are în vedere și faptul că reclamantului i-a fost publicat dreptul la replică, împrejurare de natură să atenueze gravitatea impactului generat de publicarea articolelor acuzatoare.

Privitor la **circumstanțele în care au fost obținute informațiile și veridicitatea lor**, se reține că, Curtea a statuat: *faptul de a acuza anumite persoane implică obligația de a furniza o bază reală suficientă și că inclusiv o judecată de valoare se poate dovedi excesivă dacă este lipsită total de o bază reală* (Petrina c. România, pct. 42).

În speță, ne aflăm în prezența unor judecăți de valoare, respectiv a constatării de către pârâtul Hans Hedrich a unor fapte de plagiat și autoplăgiat săvârșite de către reclamant. Sub acest aspect, instanța reține că, astfel cum reiese atât din întâmpinarea formulată de către pârât cât și din răspunsurile la interogatoriu, pârâtul a analizat personal cărțile al căror autor este reclamantul, ulterior expunându-și concluziile prin articolele scrise.

Cu titlu preliminar instanța va sublinia faptul că nu se poate pronunța asupra existenței sau nu a unei fapte de plagiat și autoplăgiat, neavând competențe în domeniu, urmând doar a analiza dacă la fundamentarea judecăților de valoare a pârâților s-a aflat sau nu o bază factuală.

Potrivit pct. 4.5.2 din *Ghidul pentru identificarea plagiatului în lucrările științifice*, lucrările suspecte de plagiat sunt verificate de către evaluatori specializați, statuând totodată că această evaluare se realizează prin întrunirea unui grup de evaluare din care trebuie să facă parte experți în domeniul din care este lucrarea și un specialist dintr-un domeniu diferit. Se reține că, astfel cum rezultă din declarațiile pârâtului Hans Hedrich, acesta are specializare de politolog. De asemenea, astfel cum s-a arătat anterior, depistarea plagiatului se realizează de un grup de specialiști, verdictul neputând fi stabilit de orice persoană. Or, comportamentul pârâtului Hans Hedrich și analiza realizată de către acesta prin achiziționarea unor cărți scrise de către reclamant și compararea unor fragmente cuprinse în conținutul acestor cărți, în opinia instanței, nu se subscrie procesului de identificare a plagiatului. Mai mult decât atât, în cuprinsul aceluiași Ghid anterior indicat, se arată că publicarea de informații cu privire la plagiat se poate realiza după ce a fost luată o decizie de respingere sau acceptare a suspiciunii de plagiat la nivel instituționalizat și nu imediat ce o persoană are suspiciuni că un anumit autor ar fi plagiat sau autoplăgiat. Chiar și în ipoteza în care am admite că pârâtul Hans Hedrich are competența de a analiza existența plagiatului și că a fost urmată procedura legală, instanța observă că în cuprinsul Codului Național de Etică a cercetării științifice este prevăzut în mod expres la punctul 3 subtitlul *Evaluarea produselor de cercetare* faptul că în deciziile referitoare la plagiat, evaluatorii trebuie să ia decizii nu numai în baza unor evaluări de similitudine a textelor ci și prin analiza calitativă prin care să se aprecieze semnificația textului plagiat în arhitectura lucrării analizate. Astfel, simpla comparare a unor fragmente regăsite în mai multe cărți nu apare ca fiind suficientă pentru formarea unei opinii. Se constată, așadar, că pârâtul nu a parcurs etapele prevăzute de dispozițiile legale în vigoare în domeniul plagiatului, astfel încât nu se poate considera că judecățile de valoare au fost construite pe o bază reală.

Mai mult decât atât, potrivit art. 11 alin. 1 din Legea nr. 206/2004: *Procedurile pe care comisia de etică, respectiv comisia de analiză le desfășoară în cazul sesizărilor scrise, inițiate de persoane fizice sau juridice cunoscute, ori în urma autosesizării sunt detaliate în Codul de etică, cu respectarea prevederilor prezentei legi*. Din interpretarea acestor dispoziții legale reiese că orice persoană poate sesiza Consiliul Național de Etică cu privire la depistarea plagiatului sau autoplăgiatului în lucrări științifice. Astfel, se observă că pârâtul Hans Hedrich, deși avea la dispoziție posibilitatea legală de a încunoștiința o autoritate specializată în determinarea lucrărilor plagiare, a preferat să scrie articolele în cauză în urma simplei sale lecturări a unor cărți și formării unei proprii opinii cu privire la conținutul acestora. În acest sens, nu pot fi reținute susținerile pârâtului Hans Hedrich potrivit cărora nu a apelat la instituții specializate în depistarea plagiatului considerând că articolele publicate de către el pot constitui un demers care să genereze autosesizarea instituțiilor din domeniu, întrucât, deși există posibilitatea ca aceste instituții să se autosesizeze în vederea inițierii unei evaluări privind existența sau inexistența plagiatului și autoplăgiatului în lucrările unei persoane, este posibil ca această informație să nu ajungă la instituțiile în discuție și astfel, să nu ia cunoștință de necesitatea evaluării anumitor lucrări.

Cu toate acestea, în analiza sa, instanța nu va ține cont de Raportul Comisiei de Etică a UBB, considerând că cele statuate în cuprinsul său nu pot fi avute în vedere întrucât la elaborarea acestui raport nu au fost respectate dispozițiile legale în vigoare. Fără a intra foarte mult în acest subiect, se vor arăta pe scurt motivele pentru care instanța va înlătura această

probă. Potrivit art. 307 din Legea nr. 1/2011: *Hotărârile comisiei de etică universitară sunt avizate de consilierul juridic al universității. Această viză nu se regăsește pe raportul în discuție. Totodată, potrivit art. 310: Constituie abateri grave de la buna conduită în cercetarea științifică și activitatea universitară: a) plagierea rezultatelor sau publicațiilor altor autori, iar dispozițiile art. 312 din același act normativ prevăd: (1) Personalul didactic și de cercetare, personalul didactic și de cercetare auxiliar, precum și cel de conducere, de îndrumare și de control din învățământul superior răspunde disciplinar pentru încălcarea îndatoririlor ce îi revin potrivit contractului individual de muncă, precum și pentru încălcarea normelor de comportare care dăunează interesului învățământului și prestigiului unității/instituției. Normele de comportare sunt stabilite în Carta universitară, fără a aduce atingere dreptului la opinie, libertății exprimării și libertății academice. În completare art. 314 alin. 2 din Legea nr. 1/2011 prevede: Pentru investigarea abaterilor disciplinare săvârșite de personalul didactic, personalul din cercetare sau personalul administrativ, se constituie comisii de analiză formate din 3-5 membri, cadre didactice care au funcția didactică cel puțin egală cu a celui care a săvârșit abaterea și un reprezentant al organizației sindicale.*

În prezenta speță, cei care au constituit comisia de etică nu îndeplineau condiția de a se afla pe o funcție cel puțin egală cu a reclamantului, astfel cum se impune prin dispozițiile legale indicate. În același sens, Codul Național de Etică a cercetării științifice prevede: *Comisiile universitare de etică sau consiliile academice la nivel ministerial (CNATDCU, CNECSDTI, CEMU etc.) care ajung să evalueze suspiciuni de fraudă intelectuală (contrafacere de date, manipulare de date, plagiat) pentru persoane aflate, direct sau indirect, în funcții de supraordonare (rector, prorector, ministru de resort, ministru secretar de stat, prim-ministru, lider de partid politic care numește miniștri etc.) trebuie să evite situațiile de conflict de interes prin proceduri legale adecvate (transferarea sesizării la structuri instituționale similare din alte ministere, din universități etc.).*

Raportat la funcția pe care o deține reclamantul în Universitatea Babes Bolyai Cluj, instanța constată că în realizarea Raportului Comisiei de Etică a UBB nu au fost respectate dispozițiile legale, motiv pentru care instanța nu va ține cont de această probă.

Cu toate acestea, relativ la cele indicate în articolul *Plagiat și autoplăgiat la Ioan Bolovan, prorectorul UBB Cluj. Vătămat: Ioan Aurel Pop, rectorul UBB*, instanța observă că persoana vătămată", astfel cum este denumită de autorul articolului, a intervenit public în acuzațiile care i se aduc reclamantului, arătând că în lucrările a căror orogonalitate este contestată de către pârâți nu se pune problema existenței unui plagiat, cu atât mai puțin a plagierii lucrărilor sale.

Raportat la toate constatările expuse pe larg, deși instanța respectă dreptul pârâților la liberă exprimare prevăzut de art. 10 C.E.D.O., apreciază că simpla constatare a unui fapt atât de complex precum este plagiatul și autoplăgiatul de către autorul articolelor publicate nu este în măsură să justifice corectitudinea demersului realizat de către acesta, atât timp cât procedurile legale existente la îndemâna autorului au fost ignorate, aspect care conturează un dubiu cu privire la existența unei baze factuale a judecăților de valoare a acestuia.

Pe cale de consecință, având în vedere că pârâtul Hans Hedrich a cunoscut sau cel puțin a prevăzut posibilitatea ca faptele afirmate de către el să fie neveridice în lipsa unui raport oficial prin care să fie atestate cele susținute în cuprinsul articolelor redactate, precum și faptul că nu a depus diligențele necesare succedării etapelor prevăzute de dispozițiile legale, instanța va reține existența unei fapte ilicite în ceea ce îl privește pe pârâtul Hans Hedrich.

Referitor la acțiunea formulată de către reclamant împotriva Asociației Grupul Pentru Reformă și Alternativă Universitară, instanța reține că din întregul probatoriu administrat în cauză rezultă că înscrierea în Indexul Operelor Plagiate a avut la bază articolele scrise de către pârâtul Hans Hedrich și publicate pe site-ul www.neuerweg.ro, fără a fi realizate verificări suplimentare cu privire la informațiile preluate. Astfel, instanța reține că pârâta Asociația Grupul Pentru Reformă și Alternativă Universitară era datoră să verifice veridicitatea autenticității articolului pe care l-a preluat, mai ales în condițiile în care acesta conținea un

punct de vedere neoficial al autorului acestor articole. Astfel, în acest context, instanța reține că cele reținute cu ocazia analizării faptei ilicite comise de către pârâtul Hans Hedrich sunt pe deplin aplicabile și în cazul acestei pârâte, astfel că va reține săvârșirea unei fapte ilicite și în sarcina acesteia.

În ceea ce privește existența **prejudiciului**, acesta reprezintă atingerea adusă uneia dintre prerogativele care constituie atributul personalității umane. Astfel, art. 58 alin. 1 C.civ., prevede că *Orice persoană are dreptul (...) la demnitate, la propria imagine și la respectarea vieții private.*

În contextul constatării faptelor ilicite, instanța reține că simpla existență a acestora este în măsură să determine prezumarea existenței prejudiciului, existând un probatoriu minim și argumente sau indicii din care să rezulte în ce măsură drepturile personale nepatrimoniale au fost afectate. Astfel, prejudiciul reiese chiar din cuprinsul articolelor vizate, atâta timp cât informațiile făcute publice au fost imprecise, neverificate corespunzător, și conțineau acuzații destul de grave la adresa reclamantului. Totodată, prejudiciul rezultă și din introducerea lucrărilor aparținând reclamantului în Indexul Operelor plagiate de unde aceste însemnări nu mai pot fi înlăturate, numele reclamantului rămânând acolo, astfel încât, va plana *semper viridis* suspiciunea de plagiat și autoplăgiat săvârșită de către acesta. Astfel, instanța reține că toate aceste împrejurări sunt de natură a crea un prejudiciu de imagine al reclamantului.

Raportul de cauzalitate dintre faptele ilicite și prejudiciul cauzat rezultă din materialitatea faptelor.

În ceea ce privește **vinovăția** pârâților, în acord cu dispozițiile art. 1358 C.civ., la aprecierea vinovăției instanța va ține seama de împrejurările în care s-a produs prejudiciul, străine de persoana autorilor, precum și de faptul că prejudiciul a fost cauzat de un profesionist în exploatarea unei întreprinderi. Raportat la datele speței, instanța reține că vinovăția pârâților reiese din împrejurările producerii prejudiciului, respectiv din acțiunile pârâților de publicare, respectiv preluare și publicare a articolelor în speță, în lipsa realizării demersurilor legale și verificării veridicității celor constatate în cuprinsul lor. Instanța apreciază că pârâții au prevăut rezultatul faptelor lor, respectiv faptul că publicarea articolelor în speță determina o ingerință în dreptul la viață privată al reclamantului, și au acceptat posibilitatea producerii acestui rezultat, astfel cum prevăd dispozițiile art. 16 alin. 2 C.civ..

Prin urmare, prin raportare la dispozițiile art. 70 coroborate cu art. 75 C.civ., la dispozițiile și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului raportat la art. 8 și 10, instanța constată că în speță există câte o faptă ilicită în sarcina fiecărui pârât, în contradicției cu dreptul la viață privată și demnitatea reclamantului, prevăzute de art. 71 alin. 1 și 72 alin. 1 C.civ., respectiv de art. 8 par. 1 din CEDO.

Potrivit art. 1349 alin. 2 C.civ.: *Cel care, având discernământ, încalcă această îndatorire răspunde de toate prejudiciile cauzate, fiind obligat să le repare integral*, iar potrivit art. 1381 alin. 1 C.civ.: *Orice prejudiciu dă dreptul la reparație*. Totodată, potrivit art. 253 alin. 3 C.civ., cel care a suferit o încălcare a unor drepturi nepatrimoniale poate solicita instanței *obligarea autorului faptei la îndeplinirea oricăror măsuri socotite necesare de către instanță spre a ajunge la restabilirea dreptului atins, cum sunt: (...) obligarea autorului, pe cheltuiala sa, la publicarea hotărârii de condamnare*. Astfel, având în vedere faptele ilicite constatate, încălcarea drepturilor produsă de către acestea, care subzistă și în prezent, instanța apreciază, în conformitate cu dispozițiile art. 253 alin. 3 C.civ., că pentru restabilirea situației anterioare se impune dezmințirea articolelor publicate pe cele două site-uri. Totodată, instanța apreciază că se impune obligarea pârâților la publicarea pe site-urile www.newerweg.ro și www.plagiate.ro, a hotărârii pronunțată în prezenta cauză, precum și înlăturarea de pe site-ul www.neuerweg.ro a articolului din data de 24.11.2017 intitulat: *Plagiat și autoplăgiat la Ioan Bolovan, prorector UBB Cluj. Vătămat: Ioan-Aurel Pop, rectorul UBB*, precum și acea parte din articolul din data de 05.03.2018 intitulat: *Rectorul UBB Cluj, Ioan-Aurel Pop, l-a plagiat pe prorectorul Ioan Bolovan*, în care îl acuză pe reclamantul Ioan Bolovan de preluarea în două opere publicate de către acesta în anul 2015 și în anul 2017, fără semnale corespunzătoare, a mai multor fragmente de text din volumul „Istoria Transilvaniei”. Având

în vedere cele declarate de către președintele Asociației Grupul Pentru Reformă și Alternativă Universitară, respectiv că mențiunile înregistrate în Indexul Operelor Plagiate nu vor mai putea fi înlăturate, instanța consideră că se impune obligarea acestei părți la efectuarea mențiunilor cu privire la contestarea veridicității celor susținute, pe site-ul www.plagiate.ro, în ceea ce privește lucrările „Ispitoarea Transilvaniei”, „Primul Război Mondial și realitățile demografice din Transilvania” și „Istoria Transilvaniei”, aparținând reclamantului.

Cu toate acestea, instanța observă că în vederea reparării prejudiciului suferit de către reclamant, acesta a solicitat acordarea unor daune morale în cuantum total de 200.000 de lei. Sub aspectul daunelor morale, instanța reține că acestea au rolul de a atenua sau alina suferințele psihice cauzate prin fapte ilicite, elemente care nu pot fi cuantificate, cuantumul acestora fiind lăsat la aprecierea instanței. În acest context, suma acordată trebuie să fie suficientă pentru a asigura consolarea reclamantului, fără ca aceasta să fie nejustificat de mare astfel încât să se transforme într-o sancțiune excesivă, trebuind să fie într-o permanentă legătură cu realitățile sociale și juridice. Astfel, acordarea daunelor morale trebuie făcută într-un cuantum adecvat, pe criterii obiective.

Raportat la faptul că instanța urmează să oblige părții și la efectuarea demersurilor anterior enumerate, demersuri care au atât rolul sancționării părților cât și rolul reparării prejudiciului suferit de către reclamant, instanța consideră că acordarea unor daune morale în cuantum total de 5.000 de lei reprezintă o compensație echitabilă, suficientă și adecvată în raport cu prejudiciul de imagine produs, motiv pentru care, în temeiul art. 1349 alin. 2 rap. la art. 1385 și urm. și la art. 253 C.civ, instanța va obliga pe pârâțul Hans Hedrich, precum și pe pârâta Asociația Grupul Pentru Reformă și Alternativă Universitară să achite, fiecare, reclamantului suma de 2.500 de lei, cu titlu de daune morale.

Potrivit art. 453 alin. 1 C.pr.civ. partea care pierde procesul va fi obligată, la cererea părții care a câștigat, să îi plătească acesteia cheltuieli de judecată. Având în vedere soluția ce urmează a fi dată în cauză și observând căderea în pretenții a părților, instanța îl va obliga pe pârâțul Hans Hedrich să achite reclamantului suma de 2.660 de lei, cu titlu de cheltuieli de judecată reprezentând taxă judiciară de timbru și onorariu avocațial și pe pârâta Asociația Grupul Pentru Reformă și Alternativă Universitară să achite reclamantului suma de 2.740 de lei, cu titlu de cheltuieli de judecată reprezentând taxă judiciară de timbru și onorariu avocațial.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII HOTĂRĂȘTE:

Admite excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtei Asociația Neuer Weg și a pârâțului Dorin Isoc invocată de către părți Asociația Neuer Weg și Hans Hedrich precum și de pârâțul Dorin Isoc, prin întâmpinare,

Admite în parte cererea de chemare în judecată, astfel cum a fost precizată, formulată de reclamantul **BOLOVAN IOAN**,

, în contradictoriu cu pârâțul **HANS**

HEDRICH,

, și pârâta **ASOCIAȚIA GRUPUL PENTRU REFORMĂ ȘI ALTERNATIVĂ UNIVERSITARĂ**, cu sediul în

, cu domiciliul procesual ales la sediul profesional al societății profesionale cu răspundere limitată IUGA & Asociații din

persoană însărcinată cu primirea

corespondenței

Obligă pârâțul Hans Hedrich, să înlătore de pe site-ul www.neuerweg.ro articolul din data de 24.11.2017 intitulat: *Plagiat și autoplagiat la Ioan Bolovan, prorector UBB Cluj. Vătămat: Ioan-Aurel Pop, rectorul UBB*, precum și acea parte din articolul din data de 05.03.2018 intitulat: *Rectorul UBB Cluj, Ioan-Aurel Pop, l-a plagiat pe prorectorul Ioan Bolovan*, în care îl acuză pe reclamantul Ioan Bolovan de preluarea în două opere publicate de

către acesta în anul 2015 și în anul 2017, fără semnale corespunzătoare, mai multe fragmente de text din volumul „Istoria Transilvaniei”.

Obligă pârâta Asociația Grupul Pentru Reformă și Alternativă Universitară să facă mențiune cu privire la contestarea veridicității celor susținute, pe site-ul www.plagiate.ro, în ceea ce privește lucrările „Ispititoarea Transilvaniei”, „Primul Război Mondial și realitățile demografice din Transilvania” și „Istoria Transilvaniei”.

Obligă pârâtul Hans Hedrich, să publice pe site-ul www.neuerweg.ro hotărârea pronunțată în prezenta cauză, cu excepția datelor cu caracter personal cuprinse în aceasta, precum și dezmințirea articolelor *Plagiat și autoplăgiat la Ioan Bolovan, prorector UBB Cluj. Vătămat: Ioan-Aurel Pop, rectorul UBB și Rectorul UBB Cluj, Ioan-Aurel Pop, l-a plagiat pe prorectorul Ioan Bolovan.*

Obligă pârâta Asociația Grupul Pentru Reformă și Alternativă Universitară să publice pe site-ul www.plagiate.ro hotărârea pronunțată în prezenta cauză, cu excepția datelor cu caracter personal cuprinse în aceasta, precum și dezmințirea articolelor *Plagiat și autoplăgiat la Ioan Bolovan, prorector UBB Cluj. Vătămat: Ioan-Aurel Pop, rectorul UBB și Rectorul UBB Cluj, Ioan-Aurel Pop, l-a plagiat pe prorectorul Ioan Bolovan.*

Obligă paratul Hans Hedrich la plata către reclamant a sumei de 2.500 de lei, cu titlu de daune morale.

Obligă pârâta Asociația Grupul Pentru Reformă și Alternativă Universitară la plata către reclamant a sumei de 2.500 de lei, cu titlu de daune morale.

Respinge cererea formulată de reclamant în contradictoriu cu pârâții Asociația Neuer Weg și Dorin Isoc ca fiind îndreptată împotriva unor persoane lipsite de calitate procesuală pasivă.

Obligă pârâtul Hans Hedrich la plata către reclamant a sumei de 2.660 de lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

Obligă pârâta Asociația Grupul Pentru Reformă și Alternativă Universitară la plata către reclamant a sumei de 2.740 de lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

Cu drept de apel în termen de 30 de zile de la comunicare. Cererea de apel se va depune la Judecătoria Cluj-Napoca.

Pronunțată în ședință publică, azi, 15.07.2019.

PREȘEDINTE

ECATERINA ELENA PIRVU

GREFIER

AURA MURESAN

PENTRU CONFORMITATE
Grefier

